

عنوان مقاله:

سنجش کیفیت پیاده روهای همدان، " نمونه موردی محوطه میدان امام، خیابان های بوعلی و اکباتان "

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمد به زارع - کارشناس فق و حقوق شهرداری

اکبر تنهایی - دانشجوی دکتری (ارشد مهندسی معماری) دانشگاه مدیریت صنعتی

زهرا تیزهوش - کارشناس معماری نظام مهندسی

خلاصه مقاله:

پیاده راه های شهری به مثابه یک فضای عمومی و جمعی، کارکردهای مختلف اجتماعی، فرهنگی، تاریخی و اقتصادی را در شهر ایفا می نمایند. این گذرگاه های شهری، فضای اصلی شهر و نیز حیاتی ترین عضو آن تلقی می گردد، به نحوی که در شهرهای قبل از انقلاب صنعتی پیاده روی مهمترین الگوی جابجایی و تحرک جمعیتی بوده است. بعد از انقلاب صنعتی، تولیداتومبیل و مزایای آن موجب سلطه اتومبیل در زندگی شهری گشت. این سلطه ماشینی، جوانب مختلف حیات شهروندان و بهویژه الگوهای جابجایی را تحت الشعاع قرارداد و زندگی شهری و نظام حمل و نقل مورد هجوم قرار گرفت. امنیت شهروندان، سرزندگی شهری، توجه به گروه های مختلف شهروندی و غیره از یک طرف و مشکلات حاصله از "خودروی محوری"، مدیرانشهری را بر آن داشت تا شهرسازی "پیاده محور" را جایگزین شهرسازی خودرو محور کنند. این نگاه در راستای بررسی میدانی و تحلیل پیاده راه های محوطه میدان امام (ره) ، خیابان بوعلی و اکباتان همدان به عنوان نمونه موردی، سعی در شناختن نقاط ضعف و میزان موفقیت پیاده راه ها به عنوان عرصه های عمومی دارد. یافته های ناشی از تحلیل داده ها، بیانگر این حقیقت هستند که مهم ترین عامل در باز تولید عرصه های عمومی و فضاهای شهری در بیشتر پیاده راه ها شناخت و مطالعه این مکان ها باتوجه به سازگاری با تصویر ذهنی مردم هست تا این امر موجب کارکرد هرچه بیشتر آن ها در راستای ایجاد تعاملات اجتماعی شود.

کلمات کلیدی:

پیاده رو، پیاده محوری، تعاملات اجتماعی، محوطه خیابان بوعلی و اکباتان همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240182>

